

17 Νοεμβρίου 2018

«Μαθητεία σε σύγχρονους Αγίους Γέροντες»: Βιβλιοπαρουσίαση στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Η μεγάλη αξία του βιβλίου έγκειται στο ότι είναι οικείο σε εμάς πριν ακόμα το ξεφυλλίσουμε, γιατί πηγάζει από αληθινό ενδιαφέρον για τον άνθρωπο και τα προβλήματα του.

Το νέο βιβλίο του Πρωτοπρεσβύτερου Γεωργίου Δορμπαράκη «Μαθητεία σε σύγχρονους Αγίους Γέροντες», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «ακολουθείν», παρουσιάστηκε την Κυριακή 11 Νοεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει...».

Για το βιβλίο μίλησαν, ο κ. Κωνσταντίνος Κορναράκης, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και ο Αρχιμανδρίτης Δανιήλ Ψώινος, Θεολόγος, Ιεροκήρυκας του Καθεδρικού Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Πειραιώς, ενώ χαιρετισμό απηύθυνε ο συγγραφέας.

Κωνσταντίνος Κορναράκης

Ο κ. Κορναράκης στην παρουσίασή του, περιέγραψε την δομή του βιβλίου, με τις επιμέρους ενότητες και υποενότητες.

Η πρώτη ενότητα περιέχει μία ευσύνοπτη κατήχηση στην ορθόδοξη πίστη, η δεύτερη ενότητα προβάλλει κοινωνικά ζητήματα υπό το πρίσμα του ορθόδοξου ήθους, η τρίτη ενότητα μας φέρνει σε επαφή με την σκέψη και το ήθος σύγχρονων αγίων και γερόντων, ενώ η τελευταία ενότητα περιέχει επιμέρους θέματα από τις τρεις προηγούμενες ενότητες.

«Οι δύο βασικές έννοιες για να ξεκλειδώσουμε το βιβλίο και να καταλάβουμε πως κινείται, είναι αφενός η γνωριμία με την Ορθοδοξία και η δεύτερη μετέχοντας στην ορθόδοξη πίστη: θέματα ορθόδοξης πνευματικής ζωής.»

Σε ότι αφορά την πρώτη έννοια, είναι σημαντικές οι παρατηρήσεις του π. Γεωργίου για τα θέματα παθογένειας που σχετίζονται με την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Όπως το γεγονός ότι η Ορθοδοξία πολλές φορές μεταλλάσσεται σε ιδεολογία, ενώ μια ακόμη παθογένεια ιδεολογικοποίησης, είναι ο ζηλωτισμός.

Επίσης στο βιβλίο εξετάζεται, το πως η Εκκλησία αντιμετώπιζε και αντιμετωπίζει τους αιρετικούς. Θίγει την διαφορά οικουμενικότητας και οικουμενισμού.

Στην οικουμενικότητα εξηγεί ότι είναι ο τρόπος να υπάρχει η Εκκλησία, ενώ στον οικουμενισμό έχουμε διάσπαση δόγματος και ήθους.

Άλλο σημείο είναι η σημασία της ορθής πίστης για την σωτηρία, ενώ ξεκαθαρίζει ότι δεν είμαστε εισαγγελείς της σωτηρίας των άλλων ανθρώπων.

Ένα ακόμη προβληματικό στοιχείο παρεκκλίσεων στην Ορθοδοξία, είναι η λεγόμενη κοινωνιστική Ορθοδοξία που δίνει έμφαση στο κοινωνικό έργο, την φιλανθρωπία και τις ελεημοσύνες.

«Η Εκκλησία είναι κάτι πολύ πιο ουσιαστικό. Είναι το Σώμα Χριστού και μέσα εκεί οδηγούμαστε προς τον αγιασμό μας και την θέωση και εκ του περισσεύματος της αγάπης προς τον Χριστό βγαίνει η φιλανθρωπία.

Αν βάλουμε τη φιλανθρωπία πριν από την ορθή πίστη, τότε γινόμαστε προτεστάντες. Αν είναι περίσσευμα της αγάπης μας στον Χριστό, τότε συγχρόνως έχει και ένα αγιαστικό νόημα αυτό που κάνουμε.»

Ο εσχατολογικός χαρακτήρας της Ορθοδοξίας αποτελεί εγγύηση για την αποφυγή μιας αθεμελίωτης και εκκοσμικευμένης προοδευτικότητας αλλά και τη διασφάλιση της, έναντι του ζηλωτισμού και της ιδεολογικοποίησης.

Αναφορικά με την δεύτερη έννοια, βλέπουμε να αναπτύσσει ο συγγραφέας διάφορα θέματα ορθοδόξου πνευματικής αυτοσυνειδησίας, όπου τονίζεται η εσωτερική δυναμική του ορθοδόξου βιώματος.

Ο π. Γεώργιος βοηθάει τον αναγνώστη να αντιληφθεί, ότι η κατανόηση της Αγίας Γραφής, δεν μπορεί να αποτελεί διανοητικό επίτευγμα, αλλά καρπό φωτισμού του Αγίου Πνεύματος.

Σε σχέση με το ναό, επισημαίνει την ανάγκη σεβασμού του ναού, αλλά και μας τονίζει ότι είναι ο χώρος όπου εκεί μέσα ωριμάζουμε πνευματικά.

Συνεχίζοντας την περιδιάβαση στις ενότητες του βιβλίου, ο κ. Κορναράκης σημείωσε, πως ο παράδεισος και η κόλαση νοηματοδοτούνται στη ζωή μας, ανάλογα με την εγγύτητα ή την απόστασή που έχουμε στην σχέση μας με τον Χριστό.

Με σαφή τρόπο επισημαίνει ο συγγραφέας, ότι η εξομολόγηση είναι ένα απαραίτητο μυστήριο της πνευματικής ζωής. Η οποία απαιτεί προηγουμένως την

μετάνοια.

Εξετάζεται το ήθος της ελευθερίας, όπου εν Χριστώ ελευθερία σημαίνει υποδούλωση στο θέλημα του Θεού. Άρα η πραγματική ελευθερία δεν είναι εκείνη των αστικών δικαιωμάτων, είναι το να δώσει κάποιος το θέλημα του στον Θεό.

Αναλύονται ακόμη ζητήματα κοινωνικής ηθικής, μέσα από το πρίσμα του ορθοδόξου ήθους, όπως η οικολογική καταστροφή, το έγκλημα των εκτρώσεων, οι σχέσεις των δύο φύλλων.

Η θεματολογία εμπλουτίζεται με την θεραπευτική των πνευματικών νοσημάτων, δηλαδή πως ο άνθρωπος στέκεται απέναντι στον εαυτό του.

Και ολοκληρώνεται το ταξίδι με τους άγιους γέροντες, ως μοντέλα αγιότητας του σύγχρονου ανθρώπου. Οι άγιοι είναι μεσίτες και συμπαραστάτες στην πνευματική ζωή του ανθρώπου.

Και το κλείσιμο έρχεται με την σύνοψη των κοινών χαρακτηριστικών που συνδέουν τους αγίους και τους γέροντες κι έχουν νόημα για τον άνθρωπο.

«Πρώτον η βαθιά πίστη στον Χριστό που είχαν όλοι τους, δεύτερον η αγάπη προς τον συνάνθρωπο, τρίτον η μεγάλη τους ταπείνωση και τελευταίο και πολύ σημαντικό, οι άγιοι αυτοί ενώ είχαν πολλά χαρίσματα, πενθούσαν καθημερινά για τις αμαρτίες τους.

Πένθος για τις αμαρτίες σημαίνει ότι προηγουμένως έχω κατανοήσει ότι έχω αμαρτήσει.

Η μεγάλη αξία του βιβλίου έγκειται στο ότι είναι οικείο σε εμάς πριν ακόμα το ξεφυλλίσουμε, γιατί πηγάζει από αληθινό ενδιαφέρον για τον άνθρωπο και τα προβλήματα του.»

Αρχιμανδρίτης Δανιήλ Ψωίνος

Ο π. Δανιήλ παίρνοντας την σκυτάλη της παρουσίασης, αναφερόμενος στον συγγραφέα, τόνισε πως πρόκειται για ένα αληθινό, μεγάλο και τρανό πρότυπο ιερέα, οικογενειάρχη, παιδαγωγού, συγγραφέα. Το παράδειγμα και η στάση του οποίου έχει επηρεάσει κατά πολύ τους νεότερους κληρικούς της Μητροπόλεως Πειραιώς.

Ο π. Γεώργιος παρουσιάζει τον Θεό και τον λόγο για τον Θεό, δηλαδή την θεολογία, έτσι όπως πραγματικά είναι, συνέχισε. Μια θεολογία κατανοητή, που έρχεται να παρηγορήσει, να ανακουφίσει, να διεγείρει και να αφυπνίσει πνευματικά, κάθε υπνώτουςα ψυχή.

Και να την οδηγήσει στην προσπάθεια και τον αγώνα για την κατάκτηση του πιο μεγάλου στόχου, της αγιότητας, της θεώσεως. Με λόγο απλό, επίκαιρο, εποικοδομητικό, μεστό, διδακτικό, κατηχητικό.

«Είναι ένα σπουδαίο βιβλίο που επεξεργάζεται κείμενα τα οποία αναφέρονται σε βασικά θέματα πίστεως και ζωής.

Ο π. Γεώργιος ξεκίνησε την συγγραφή του, με την πεποίθηση ότι οι άγιοι της

Εκκλησίας μας, είναι το Ευαγγέλιο εφαρμοσμένο στην πράξη. Το Ευαγγέλιο που έγινε ζωή και βίωμα.»

Και γνωρίζει πως οι μεγάλοι Γέροντες της εποχής μας, συμπυκνώνουν και αποτυπώνουν το ήθος της Εκκλησίας μας. Ένα ήθος, εγκόσμιο μεν, αλλά με φορά και στόχο το υπερκόσμιο, το ουράνιο, το παραδείσιο.

Μελετώντας κάποιος το βιβλίο, έρχεται σε άμεση επαφή με καίρια και κρίσιμα θέματα της εν Χριστώ πίστεως και ζωής.

Ο τρόπος συγγραφής, παρουσίασης και ανάλυσης τους από τον συγγραφέα, δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφιβολίας ή αγνωσίας στον αναγνώστη.

Και αφού περιέγραψε κι εκείνος τις ενότητες του βιβλίου, παρατήρησε κλείνοντας: «Αποτελεί ακόμη μια μεγάλη πνευματική πρόκληση. Μέσα από τις μεστές πνευματικού περιεχομένου σελίδες του, το βιβλίο προκαλεί και τον πιο απαιτητικό αναγνώστη, να αναζητήσει και να ξεδιψάσει πνευματικά, κοντά στις ίδιες της πηγές της πίστεως μας, την Αγία Γραφή και την Πατερική μας παράδοση.

Αποτελεί μια άλλου είδους κατήχηση, μικρή και συνοπτική. Έρχεται να καταρρίψει ένα σαθρό επιχείρημα, ότι αυτά που λέει ο Χριστός, δεν μπορούν να εφαρμοστούν σήμερα.»

Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης

Χαιρετίζοντας την εκδήλωση ο π. Γεώργιος ευχαρίστησε εκ βαθέων τους ομιλητές για την παρουσίαση του βιβλίου.

Όπως τόνισε, εκείνο το οποίο περισσότερο τον ενδιαφέρει, είναι ότι μέσα από την παρουσίαση, προβλήθηκαν άνθρωποι, οι άγιοι Γέροντες, οι οποίοι είναι στην πραγματικότητα μιμήματα του Χριστού.

«Ακολουθώντας τον λόγο τους, την πρακτική τους, στην πραγματικότητα βρισκόμαστε στην πορεία σχέσεως μας με τον ίδιο τον Χριστό.

Το βιβλίο μιλάει μέσα από τους βίους των συγκεκριμένων αγίων, που βίωσαν την παρουσία του Θεού, ήταν θεοκίνητοι άνθρωποι, και έτσι πατάμε σε στέρεο έδαφος.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Την εκδήλωση μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: